

Følge af, at Snese af Tusinder af Arbejdere, der havde deres Overenskomster i Orden, var blevet smidt paa Gaden. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at forinden han taler om sligt, bør han have sine historiske Forudsætninger i Orden, hvilket ikke har været Tilfældet ved denne Lejlighed. Thi naar der tales om det nationale i denne Forbindelse, om, hvad man skylder sit Fædreland, saa mindes vi navnlig Kaspar Rostrup. Vi mindes den store Lockout i 1899, hvor Hr. Rostrup, Overretssagføreren og Ligkistesnedkeren, der aldrig havde ført en Proces og aldrig havde lavet en Ligkiste, som Formand for de danske Arbejdsgiveres Organisation sendte en Opfordring til Arbejdsgivere i Tyskland og Østrig om at smide de danske Arbejdere ud, som de havde i deres Brød, og vise enhver Dansk bort fra deres Port, som kom for at søge Arbejde. Da tændtes en Hadets Flamme i de organiserede Arbejders Bryst i Danmark, det vakte en Forbitrelse, som ellers ikke er almindelig hos Arbejdere under disse Breddegrader, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at naar en Repræsentant for de konservative Arbejdsgivere holder en Tale som den, det ærede Medlem har holdt i Aften, da mindes vi 1899 og Kaspar Rostrups Brev til de tyske Arbejdsgivere, og vi ved, at de Herrer er ikke mere fædrelandskærlige end til deres Pengepung, thi i Virkeligheden er de Kapitalister, internationale Kapitalister. Det fremgaar ganske klart af Slutningstiraden i Kaspar Rostrups Brev: Altid til Gentjeneste parat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. P. Andersen, som jo var noget voldsom i sin Kritik af de Udtalelser, jeg havde fremsat, nævnte, at man havde Fortilfælde med Hensyn til Arbejdsgivere, at de ikke havde undladt at paakalde lignende udenlandske Virksomheders Hjælp i en Kamp. Det er utvivlsomt rigtigt, at det er sket. Derom har jeg ikke nogen som helst Interesse i at udtale mig. Det, som interesserer i det givne Tilfælde, er, om man kan taale Tilstande, hvor Tusinder af Arbejdere kan sætte et helt Lands Erhvervsliv i Knæ. Det tror jeg ikke man kan, og derfor, hvis man ikke ad anden Vej kan løse den Konflikt, saa gives der ikke andet end, at Borgerskaberne, om jeg saa maa kalde det, i alle Lande

— efter den gamle Tirade om Proletarer i alle Lande — maa hjælpe sig, som de kan bedst.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde holdes i Morgen, Onsdag den 21. Oktober, Kl. 1 med Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1926 til 31. Marts 1927.

Mødet hævet Kl. 10³⁵.

13de Møde.

Onsdag den 21. Oktober Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1926 til 31. Marts 1927.

Forhandlingen genoptoges.

Hans Nielsen: Den paabegyndte Debat vedrørende Finanslovforslaget har jo allerede frembudt adskilligt af Interesse, som man i og for sig godt kunde dvæle lidt ved, og som det kunde være meget hyggeligt at tale om, f. Eks. det ærede Medlem Hr. Brorsens aabenlyse Proklamering af Visnepolitikken. Det var en meget interessant Udtalelse, som jeg godt kunde have Lyst til at fordybe mig i. Der kom ogsaa en Udtalelse i Gaar fra det ærede Medlem Hr. Moltesen, hvori han lod Hæren i Stikken til Fordel for Søværnet herhjemme; ogsaa det var en meget interessant Udtalelse. Dernæst vil jeg nævne, at det ærede Medlem Hr. Vanggaard i Gaar inviterede til Dannelsen af en ualmindelig bred antisocialistisk Front